

¹⁹ پس، ای برادران، چونکه به خون عیسی دلیری داریم تا به مکان اقدس داخل شویم²⁰ از طریق تازه و زنده که آن را بجهت ما از میان پرده، یعنی جسم خود مهیا نموده است،²¹ و کاهنی بزرگ را بر خانه خدا داریم،²² پس به دل راست، در یقین ایمان، دل‌های خود را از ضمیر بد پاشیده و بدن‌های خود را به آب پاک غسل داده، نزدیک بیاییم؛²³ و اعتراف امید را محکم نگاه داریم، زیرا که وعده دهنده امین است.²⁴ و ملاحظه یکدیگر را بنماییم تا به محبت و اعمال نیکو ترغیب نماییم.²⁵ و از با هم آمدن در جماعت غافل نشویم چنانکه بعضی را عادت است، بلکه یکدیگر را نصیحت کنیم و زیادت‌ر به اندازه‌ای که می‌بینید که آن روز نزدیک می‌شود.²⁶ زیرا که بعد از پذیرفتن معرفت راستی اگر عمداً گناهکار شویم، دیگر قربانی گناهان باقی نیست،²⁷ بلکه، انتظار هولناکی عذاب و غیرت آتشی که مخالفان را فرو خواهد برد.²⁸ هر که شریعت موسی را خوار شمرد، بدون رحم به دو یا سه شاهد کشته می‌شود.²⁹ پس به چه مقدار گمان می‌کنید که آن کس، مستحق عقوبت سخت‌تر شمرده خواهد شد که پسر خدا را پایمال کرد و خون عهدی را که به آن مقدس گردانیده شد، ناپاک شمرد و روح نعمت را بی‌حرمت کرد؟³⁰ زیرا می‌شناسیم او را که گفته است، خداوند می‌گوید انتقام از آن من است؛ من مکافات خواهم داد. و ایضاً، خداوند قوم خود را داوری خواهد نمود.³¹ افتادن به دست‌های خدای زنده چیزی هولناک است.

³² و لیکن ایام سلف را به یاد آورید که بعد از آنکه منور گردیدید، متحمل مجاهده‌ای عظیم از دردها شدید،³³ چه از اینکه از دشنام‌ها و زحمات تماشای مردم می‌شدید، و چه از آنکه شریک با کسانی می‌بودید که در چنین چیزها بسر می‌بردند.³⁴ زیرا که با اسیران نیز همدرد می‌بودید و تاراج اموال خود را نیز به خوشی می‌پذیرفتید، چون دانستید که خود شما را در آسمان مال نیکوتر و باقی است.³⁵ پس ترک مکنید دلیری خود را که مقرون به مجازات عظیم می‌باشد.³⁶ زیرا که شما را صبر لازم است تا اراده خدا را بجا آورده، وعده را بیاید.³⁷ زیرا که بعد از اندک زمانی، آن آینده خواهد آمد و تأخیر نخواهد نمود.³⁸ لکن عادل به ایمان زیست

¹ زیرا که چون شریعت را سایه نعمت‌های آینده است، نه نفس صورت آن چیزها، آن هرگز نمی‌تواند هر سال به همان قربانی‌هایی که پیوسته می‌گذرانند، تقرب‌جویندگان را کامل گرداند.² والا آیا گذرانیدن آنها موقوف نمی‌شد چونکه عبادت‌کنندگان، بعد از آنکه یک بار پاک شدند، دیگر حسن گناهان را در ضمیر نمی‌داشتند؟³ بلکه در اینها هر سال یادگاری گناهان می‌شود.⁴ زیرا محال است که خون گاو‌ها و بزها رفع گناهان را بکند.⁵ لهذا هنگامی که داخل جهان می‌شود، می‌گوید: قربانی و هدیه را نخواستی، لکن جسدی برای من مهیا ساختی. به قربانی‌های سوختنی و قربانی‌های گناه رغبت نداشتی.⁷ آنگاه گفتم: اینک، می‌آیم، در طومار کتاب در حق من مکتوب است، تا اراده تو را، ای خدا، بجا آورم.⁸ چون پیش می‌گوید: هدایا و قربانی‌ها و قربانی‌های سوختنی و قربانی‌های گناه را نخواستی و به آنها رغبت نداشتی، که آنها را بحسب شریعت می‌گذرانند،⁹ بعد گفت که: اینک، می‌آیم تا اراده تو را، ای خدا، بجا آورم. پس اول را بر می‌دارد، تا دوم را استوار سازد.¹⁰ و به این اراده مقدس شده‌ایم، به قربانی جسد عیسی مسیح، یک مرتبه فقط.

¹¹ و هر کاهن هر روزه به خدمت مشغول بوده، می‌ایستد و همان قربانی‌ها را مکرراً می‌گذرانند که هرگز رفع گناهان را نمی‌تواند کرد.¹² لکن او چون یک قربانی برای گناهان گذرانید، به دست راست خدا بنشست تا ابدالآباد.¹³ و بعد از آن منتظر است تا دشمنانش پای‌انداز او شوند.¹⁴ از آنرو که به یک قربانی مقدس را کامل گردانیده است تا ابدالآباد.¹⁵ و روح‌القدس نیز برای ما شهادت می‌دهد، زیرا بعد از آنکه گفته بود: این است آن عهدی که بعد از آن ایام با ایشان خواهم بست، خداوند می‌گوید: احکام خود را در دل‌های ایشان خواهم نهاد و بر ذهن ایشان مرقوم خواهم داشت،¹⁷ و گناهان و خطایای ایشان را دیگر به یاد نخواهم آورد.¹⁸ اما جایی که آمرزش اینها هست، دیگر قربانی گناهان نیست.

صبر در ایمان و امید

بلکه از ایمانداران تا جان خود را دریابیم.

خواهد نمود و اگر مرگد شود نفس من با وی خوش
نخواهد شد.³⁹ لکن ما از مرتدّان نیستیم تا هلاک شویم،